

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 348/2026
01.04.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Александра Степановића, Мирољуба Томића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Голубовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 40/2021 од 17.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 571/2025 од 10.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Голубовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К 40/2021 од 17.03.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 571/2025 од 10.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К 40/2021 од 17.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и два кривична дела тешке телесне повреде из члана 121. став 1. КЗ и осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 30.000,00 динара. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка. Истом пресудом окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 1. КЗ и кривично дело изнуда из члана 214. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 571/2025 од 10.12.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Неготину, Одељење у Мајданпеку и браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Мајданпеку К 40/2021 од 17.03.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Голубовић је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а из образложења захтева произилази и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, образлажући ову повреду закона, бранилац окривљеног не указује у чему се она конкретно састоји, већ суштински оспорава утврђено чињенично стање и оцену доказа дату од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне која је дата у побијаним правноснажним одлукама. С тим у вези у захтеву наводи да је исказ оштећеног противуречан одбрани, те да уз све доказе које је одбрана предложила суд није саслушао сведока ББ, иако је била присутна догађају и има непосредна сазнања. Бранилац истиче да није било ни једног доказа за доношење осуђујуће пресуде, већ је једина правилна одлука да се окривљени ослободи од оптужбе.

Како, дакле, бранилац окривљеног у поднетом захтеву као разлог побијања правноснажних пресуда само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док оспорава чињенично стање утврђено у правноснажним одлукама, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА, у овом делу, оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног наводи и да суд није дао разлоге због чега није саслушан сведок када је већ прихваћен предлог одбране за њеним саслушањем, на који начин се суштински указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став

2. тачка 2) ЗКП, која повреда не представља законски разлог због које је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА и у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, али не указује на који начин је суд пресудом прекорачио оптужбу, већ наводи да оптужни акт није временски прецизиран, из ког разлога поднети захтев у овом делу нема прописан садржај.

Поред наведеног, у поднетом захтеву се истиче и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, међутим, како бранилац окривљеног у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је Врховни суд оценио да и у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Голубовића одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић